

DIANA FFARINGTON HOOK

Ji CSING

HALADÓKNAK

TARTALOM

BEVEZETÉS	7
1. A TRIGRAMOK ELRENDEZŐDÉSE AZ ÉGBEN ÉS AZ ÉG ALATT	15
2. A TEKNŐSBÉKA-DIAGRAM	21
3. A SÁRKÁNYLÓ	31
4. ÍRÁS A LO-FOLYÓRÓL, A SÁRGA-FOLYÓ TÉRKÉPE ÉS A VÁLTOZÁS ÁLLAPOTAI	41
A változás belső állapotai	47
A változás külső állapotai	47
5. A KABBALA SZEFIROT-FÁJA, A KÍNAI KOZMOSZ-DIAGRAM, AZ ARANYVIRÁG TITKA ÉS A KUNDALINI-ERŐ FELÉLESZTÉSE	59
A háromszögek	59
A középső pillér	60
A két külső oszlop	64
6. SAO JUNG ÉGI RENDJE ÉS VEN KIRÁLY ÉG ALATTI NUMERIKUS RENDJE	69

7. A NAPTÁR-HEXAGRAMOK ÉS A VÁLTOZÁS ÁLLAPOTAI	
KÖZELEBBRŐL	75
A Föld-állapot	81
A Fém-állapot	84
A Fa-állapot	86
8. SAO JUNG KÖR ALAKÚ RENDSZERÉNEK HAT SZFÉRÁJA	89
A külső trigram három síkja vagy szférája	97
A belső trigram három síkja vagy szférája	97
9. AZ ÁTALAKULÓ HEXAGRAMOK ÉS A JI CSING HÁZAI	101
10. VONÁSOK EGY HEXAGRAMON BELÜL	115
11. ASZTROLÓGIA	123
12. GYÓGYÍTÁS ÉS EGÉSZSÉG	135
13. A JI CSING, A TÍZPARANCSOLAT, A SZÁMMISZTIKA ÉS A TAROT NAGY ARKÁNUMAINAK ÖSSZEHASONLÍTÁSA	139
FÜGGELÉK	153
A hexagramok és jelmagjaik	153
A hexagramok a változások könyvének sorrendjében és égi megfelelőik	155
A hexagramok táblázata 1900–2020-ig	157

BEVEZETÉS

A Ji Csinget nem tekinthetjük pusztán érthetetlen szimbólumok és mágikus varázsszavak csodálatos könyvének, hiszen ha így lenne, nem foglalkoztak volna vele ennyire behatóan a nagy gondolkodók Lao-ce-től és Konfúciusztól egészen C. G. Jungig. *A Változások Könyvének* komoly tanulmányozása szinte lehetetlen anélkül, hogy e nagy tanítók nyomait ne követnénk.

Kezdjük ezért C. G. Jung megállapításának vizsgálatával, miszerint a Ji Csing – mivel a benne megtestesülő princípiumok* mélyen az emberi faj kollektív tudattalanjába** vésődtek – mágikus tulajdonságokkal rendelkezik, ezért tudatfeletti és jövőmondó célokat szolgál: a trigramok és hexagramok szimbólumai alkotják az üzenetek továbbításához szükséges közeget.

Mivel a rejtett tudattalan mindent tud, tartalmaz és figyelembe vesz – múltat, jelent és jövőt egyaránt –, képesnek tűnik arra, hogy a korántsem mindentudó, önmagában álló tudatot a Kínában Tai Chi-nek nevezett legmagasabb Egységig, a tökéletességig vezesse. Meditáció, imák, álmok és asztrológia – különféle utak, amelyek ugyanahhoz a célhoz vezetnek.

* Tehát a jin és jang ellentétpárok minden megjelenési formája, mint negatív/pozitív, sötét/világos, női/férfi stb.

** C. G. Jung szerint a tudattalan legmélyebb szintje, amely az egyénre irányul. Ebben rejlenek az archetípusok, tehát azok az elemek, amelyek az emberek öröklött személyiségstruktúráit képezik.

Amennyiben kapcsolatot kívánunk teremteni a tudat és a tudattalan között, fel kell ismernünk saját szimbólumrendszerünket, amely minden ember esetében más és más. Meg kell tanulnunk értelmezni tudattalanunk különféle jelenségeit, ugyanúgy, ahogyan ismernünk kell nyelvünk írott és kimondott szimbólumait is ahhoz, hogy másokkal valamit közölni tudjunk.

Ami egyikünkre nézve bizonyos körülmények között helyes, az másvalaki számára hasonló helyzetben helytelen lehet, hiszen mindenkinek saját Tao-ja, saját értelme vagy útja van. Csak akkor tarthatunk valamit fontosnak, ha életünkben jelentőséggel bír. Senkivel sem lehet olyasmit elhitetni, amelynek a befogadására nincs felkészülve, legyen szó akár Istenről, vallásról, kultusról, bálványról, babonáról vagy bármilyen világi eseményről. Senkit sem lehet meggyőzni olyasmiről, amit nem tud vagy nem akar elfogadni.

C. G. Jung a szinkronicitás elvét* említi, amely az úgynevezett véletleneket uralja. Ezen elv szerint minden, ami egy meghatározott pillanatban történik, összefüggésben van egymással. Amikor tanácsot kérve kézbe vesszük az érméket, aktivizálódik a tudattalan, és elének tárja az adott pillanat mintázatát. Ez pedig egyértelmű rendszert teremt, amelyben minden teljes harmóniában és egyidejűségben áll a kozmikus Egésszel és semmi sem a véletlen műve. Az embernek meg kell tanulnia erre a rendszerre és ritmusra hangolódnia. Az életet leginkább egy bonyolult tánchoz hasonlíthatjuk, amelyben egyedül a mester – ez esetben a tudattalan – ismer valamennyi lépést. Minden táncosnak magának kell kitalálnia, mi a dolga, s az adott pillanatban mit kell tennie. Mivel azonban csak a mester ismeri a teljes koreográfiát, a megfelelő utasításért kénytelen mindenki hozzá fordulni. Ha a táncosok saját akarataikat követik s a mestert elutasítják, akadályokba ütköznek és egymást kölcsönösen megsebzik.

* Lásd: C. G. Jung, „Synchronizität als Prinzip akausaler Zusammenhänge”, Ges. Werke VIII.

Amikor az életben hibát követünk el, azonnal működésbe lépnek a kozmikus törvények, hogy a csorbát kiküszöböljék. A törvények megjelenhetnek kiváltó okként és hatásként (karma), visszatérésként, kompenzációként, kiegyenlítősként stb., amelyek a Ji Csing struktúrája (hexagramok, trigramok, vonások, ezek mozgásai és összefüggései) által szemmel láthatóvá válnak, s amelyekre e könyvben is gyakran hivatkozom majd. Az univerzális egyensúlyt mindenképpen fenn kell tartani, a törvény elkerülhetetlenül beteljesedik. Mindazok pedig, akik ezt szolgálják, kiegyensúlyozott személyiségnek örvendhetnek. A természetes egyensúlyt megzavaró hibák rendszerint a tudat döntéseiben gyökereznek, nem pedig a tudattalanban, amelynek törvényei tökéletesek.

A tudattalan előjelek és sejtések által hallat magáról, amelyek mindennapjaink velejárói, s amelyeknél minden formának, méretnek vagy színnek, minden mozdulatnak és minden tartózkodási helynek, az egyén minden élethelyzetének, röviden minden állapotnak megvan az oka. Ám ezek az összetevők csakis akkor válnak szimbólumkarakterekké, ha megkülönböztetett figyelemben részesítjük őket. Kizárólag így válhatnak számunkra – és senki más számára – igazán jelentékennyé.

A Ji Csing arra buzdít bennünket, hogy figyeljünk az előjelekre, és vegyük komolyan tudattalanunk vezetését és tanácsait. Ám ha az értelem és az érzelmek összekeverednek, gyakran érthetetlené válnak az előjelek. Amikor egy zavarba ejtő problémával állunk szemben, amely mindenképpen megoldásra vár, a Ji Csing a maga szimbolikájával felbecsülhetetlen értékű segítséget jelenthet.

A tudattalant az objektív megnyilvánulások bármely formájában tetten érhetjük, feltéve, hogy tudatunkat nyugalomba helyezzük, úgy mond elaltatjuk. A csend pillanataiban, a meditáció derűs higgadtságában vagy imádság közben megjelennek a tudattalan szimbólumai, s tudatalattinkon át, ahol rendeződnek és valódi jelentést kapnak, tudatunk felszínére kerülnek. Ezt hívják tisztánlátásnak. Valószínűleg hosszú, türelmes tanulás árán tanuljuk meg saját kódjaink értelmezését. Folyamatos gyakorlásnak kell megelőznie azt a tudatállapotot, amelyet Shakespeare így jellemez: „S életünknek, melybe közügy be

nem tör, / Nyelve a fák, könyve a gyors patak, / Szónoklata a kő, és szí-
ve minden: / Nekem tetszik itt.”*

A Ji Csing a szimbólumok általános érvényű értelmezésének kere-
tét nyújtja. Feladatunk csupán annyi, hogy kapcsolatba lépünk vele és
a szimbólumok által közvetített üzenetet értelmezzük. A hamisítatlan
igazság eléréséhez a Ji Csinget nyugodt lélekkel, figyelemmel és szak-
értelemmel kell használnunk. Továbbá, ha útbaigazítását kértük, biza-
lommal kell követnünk azt. Az érzékeny köteléket, amely a tudattalan-
hoz fűz, nem szabad tönkretennünk, mivel – mint a lelkiismeret hang-
ját – a figyelmetlenség vagy a durva használat egyre gyengíti, míg vé-
gül egészen megsemmisíti.

A Ji Csing mintázata feltárja a módját, miképp tartják kölcsönös
egyensúlyban egymást gigantikus ingaként a kozmosz pozitív és nega-
tív erői, miközben a jin és jang egymást kiegészítő pólusai átváltoznak
egymásba. A világegyetem törvényei párosával lépnek fel. Álljon itt né-
hány példa a legfontosabbak felsorolásával:

1.

Az ellentétek vonzzák egymást, mint például a nemek.

==

jang és jin

vagy

==

jin és jang

(Ellentét: az ellentétek taszítják egymást.)

Hasonló hasonlót vonz, például tűz legkönnyebben szárazságban üt ki.

==

jang és jang

vagy

==

jin és jin

(Ellentét: hirtelen fordulat túltelítettséggör.)

* *Abogy tetszik*, II. 1. 12., ford. Szabó Lőrinc.

2.

Az erős támogatja a gyengét, például gyermekneveléskor.

jang a jin alatt

(Ellentét: a jó erőit sakkban tartják a negatív erők.)

A gyenge követi az erőt, például a diák a tanárt.

jin a jang alatt

(Ellentét: az erős elnyomja a gyengét; a dzsungel törvénye.)

3.

A legkisebb ellenállás elve. Így folyik például a víz mindig lefelé.

jang és jin a trigramban

víz

egymással összeköttetésben

föld

(Ellentét: ellenáll, megárad és megerősödik, hogy az akadályokat leküzdje.)

Feszültség általi növekedés és fejlődés. Így törnek föl például a növények a föld felszínére.

jang és jin a trigramban

föld

egymással összeköttetésben

szél (fa)

(Ellentét: az adott körülmények elfogadása, az áradatból az események kiemelése.)

Amikor a jin és a jang mindenkori fejlődésük csúcán állnak, maguktól fordulnak saját ellentétükbe. C. G. Jung ezt a folyamatot görög kifejezéssel enantiodrómiának* nevezi, ami azt jelenti, hogy egy bizonyos pontot elérve minden átcsap a saját maga ellentétébe.

Ennek kiegészítésképpen bemutatok egy jegyzetet, amelyet Mary Foote készített C. G. Jung egyik szemináriumán a látomások interpre-

* Lásd: Jolande Jacobi: *Die Psychologie von C. G. Jung*, Frankfurt, 1977, 58. o.

tációjáról, majd később meg is jelentetett.* Ebben Jung kijelenti: „Amint a jinnek sikerül a jangot maradéktalanul elnyelnie és megsemmisítenie, a jang áttör a sötétségen és lángra kap, így gyúl ki ismét a fény. Amikor tehát a jin le akarja győzni a jangot vagy a jang a jint, amikor egyvalaki akarja a tömeget legyőzni, vagy a király a népet kormányozni, akkor úgyszólván el kell, hogy nyelje őt a tömeg, maradéktalanul oda kell adnia magát, mert csakis így lesz képes mindenkiben külön megjelenni. Ennek igazsága tükröződik a keresztény Úrvacsorában, ahol Krisztust a szó legszorosabb értelmében megeszik; ő pedig minden egyes emberben áttör a sötétségen és újra életre kél.” A keresztény Úrvacsorában megvalósul a szellem és az anyag egyesítése, az ellentétek, a jin és a jang egyesülése. Ez az egyesítés pedig az ember legnehezebb és legfontosabb feladatainak egyike.

A szellemi és az anyagi embernek egységes Egésszé kell válnia, hogy teste a lélek kifejezőeszköze lehessen.

A Ji Csing *A Változások Könyve* címet annak köszönheti, hogy legbelső lényege a lét változásainak mintázatát követi, amelyeket a tudattalan és a gondolatok teremtő hatalma hív életre. Azt is mondhatnánk, hogy a Ji Csing az emberi szellem másolata, amelynek gondolatai végül formába öntik a fizikai élet teljes felépítését illető változásokat.

A folyamatosan alkotó tudattalan olyan jelenségeket produkál, amelyeket C. G. Jung archetípusoknak** nevez, s amelyek újra és újra befolyásolják a gondolkodást és a fizikai megjelenést, mind formájukban, mind alakjukban. A Ji Csing hexagramjainak sorrendje a példa arra, hogyan emelkednek ki ezek az archetípusos minták a tudattalan mélyéről, s milyen tudatos formát öltenek.

* Lásd *The Interpretation of Visions, IV*, gyűjtötte és kiadta Mary Foote, megjelent a *Spring* című lapban, Zürich, 1963.

(Az idézetnél vegyük figyelembe, hogy nem C. G. Jung saját szerkesztésű vagy fogalmazású kéziratából származik, hanem olyan jegyzetektől, amelyeket diákjai az előadások alatt vagy után készítettek.)

** Vö. J. Jacobi, *i. m.* 47 o.

Azt tanítja a Ji Csing, hogy minden anyagtalan dolog – mint például a gondolkodási folyamatok, a vonzerők és az idő – az anyagi fizikális megjelenés és a tér természetes előfutára. Ezt az idő és tér közötti viszonyt fejti ki a relativitáselmélet is, azaz: ami egy bizonyos pillanatban, bizonyos körülmények között helyes valaki számára, az ugyanolyan szituációban másvalakinek – vagy akár ugyanannak a személynek más pillanatban – nem feltétlenül elfogadható.

Az Ég – az idő és a szellem – jang-vonása töretlen, egész. A Föld – a tér és a fizikai megjelenés – jin-vonása osztott, kettétört.

A világ most lép a Vízöntő jegyébe. A Vízöntő „pozitív” állatövi jegy, a testvériességgel, az egyesüléssel, minden emberi tudással áll összefüggésben. Élesen elhatárolódik az előző korszak jegyétől, a Halktól, amely „negatív” állatövi jegy, a rejtett dolgok szimbóluma. Ha a tudomány és a vallás megtanulna a kölcsönös átkozódás és harc helyett együttműködni, az elkerülhetetlenül óriási alkotó (jang) megnyilvánulást eredményezne.

Az ember testből, szellemből és lélekből áll, s mindhárom területet figyelembe kell venni neveltetésekor, emberi kapcsolataiban, betegségei diagnosztizálásánál stb.

Az ember tanulhat tudattalanjától, ezzel elkerülheti, hogy önmagának és embertársainak felesleges fájdalmat okozzon; olyan sérelmet, amely ciklikus és elkerülhetetlen természete folytán végül saját magát sújtja. Tudattalanunk segít megértenünk, mi áll előttünk, s megtanít, hogy az adott élethelyzetekben körültekintően viselkedjünk. A Ji Csing híd ehhez a tudáshoz: felfedi mindazokat az archetípusos alapmintákat, amelyek személyiségünk alapját képezik.

*

A szerző köszönetet mond mindazoknak, akik munkájában segítettek: Nan Huai-Chin (a taiwani Fu Jen Egyetem filozófia-professzora), Dr. Wen-Kuan Chu, Yvonne Jasven, Iris Knight, Zelia Pennington és Peter Wright;

- Valamint azoknak a szerzőknek és kiadóknak, akiknek műveiből idézett:*
- Curtis Brown Ltd. (G. Willoughby-Meade: *The Sacred Classic of Permutations, Chinese Ghouls and Goblins*, 35. o. ábr., megj. Constable & Co.);
- W. A. Sherrill (*Heritage of Change*, 115. o. ábr. ff, megj. East-West Eclectic Society);
- Health Science Press (Dr. Stiefvater: *What is Acupuncture?* 151. o. ábr. és szemelvények);
- Harcourt Brace Jovanovich Inc. és Routledge & Kegan Paul (*The Secret of the Golden Flower*, 75. o. ábr.);
- Franz Jung (*The Interpretation of Visions IV* – idézetek, közölte Mary Foote, *Spring*, 1963);
- The Curtiss Philosophic Book Co. (F. Homer Curtiss: *The Key to the Universe* – idézetek) és
- Samuel Weiser Inc. (Alan Leo: *Jupiter: The Preserver* – idézetek és ábrák).

1.

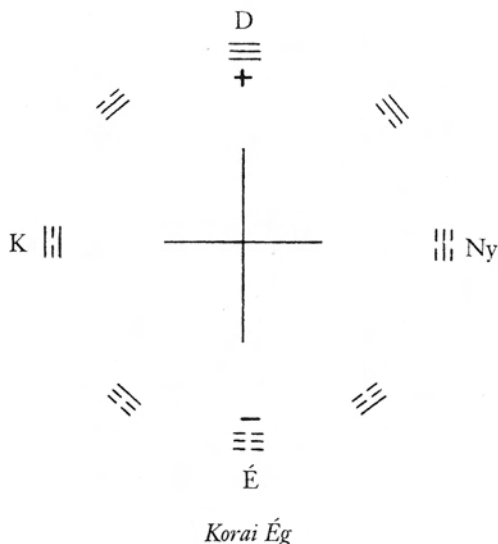
A TRIGRAMOK ELRENDEZŐDÉSE AZ ÉGBEN ÉS AZ ÉG ALATT

Aki foglalkozott már valamennyit a Ji Csinggel, az tudja, hogy a trigramok periodikus elrendeződései között fennálló jelentős eltérés – az Égben és a Ég alatt– mintegy a Ji Csing alapját képezi. Ebben a fejezetben szeretném ezt kissé bővebben kifejteni, hiszen a könyv további részeiben többször is hivatkozom majd erre a két rendszerre.

Az Ég az irodalomban olykor az alábbi neveken tűnik fel:

- A trigramok elrendezése Fu Hsi szerint
- A gondolkodás világa
- Az elképzelések világa
- Ősi rend
- Eredeti rend
- Az Ég rendje
- Korai Ég.

Ez a trigramok eredeti rendje, amelyben az egymással ellentétes jelek körben, egymással szemben állnak. Az egymást kiegészítő ellentéteket a kör kiegyenlíti, és utal a felmérhetetlen kozmikus jin- és jang-erőkre, az időre, a gondolatokra, a mágneses mezők hullámzására, a láthatatlanra, a tudattalanra, a meg nem nyilvánulóra, a spirituális életre, az égre és minden anyagtalán dologra. Az Égi rend szemlélteti, hogy az Ég feladata a materiális világra nézve az ellentétes erők közötti egyensúly megvalósítása.

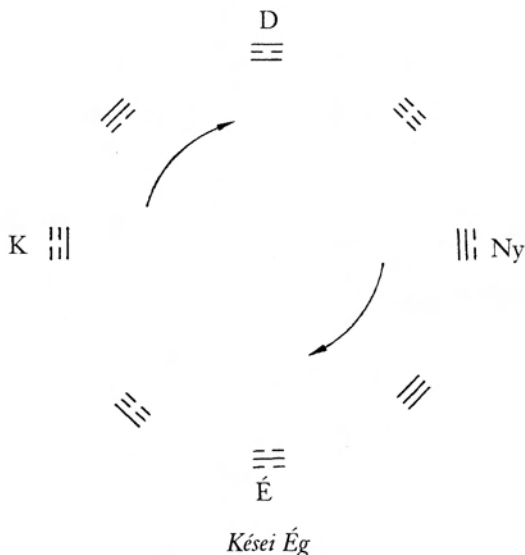

Még a természet egyensúlyának törvénye is az Éghez tartozik, mivel ez sem látható. Ám ha változó vagy megváltozott állapotként ki-mondottan a materiális világban manifesztálódik, úgy már a következő trigram-rendszerhez tartozik, az Ég alattihoz. Ez az elrendezés tartal-mazza a fizikai megjelenéseket. Az Ég rendje tehát bizonyos tekintet-ben az Ég alatti rend mögött helyezkedik el s beragyogja azt.

Az Ég alatti az irodalomban a következő neveken szerepel:

- A trigramok rendje Ven király szerint
- A belső világ rendje
- A jelenségek világa
- Az értelem világa
- Az Ég alatti rend
- Kései Ég.

Ez az utóbbi trigram-képlet elsősorban a fizikai megjelenések változá-saival és a materiális dolgokkal foglalkozik. Képzletbeli kört alkot, ke-

leti pontján a Gerjesztővel ☱, amely a születést és a kezdetet szimbolizálja, szemben a többi trigrammal, amelyek a növekedést és a betakarítást jelképezik, megtéve egy teljes kört az északkeleti pontig, a Nyugalomig ☷, amely utolsó trigramként a véget és a halált jeleníti meg. (Figyeljük meg, hogy a két trigram, az élet és a halál szimbóluma éppen ellentétes felépítésű.)

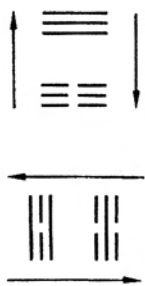
Bár mindkét elrendeződés időbeli folyamatot mutat be, az utóbbi az idő ritmikus változásával is foglalkozik: az évszakok, a napszakok, a születés–fejlődés–halál, a kezdet–haladás–vég mindenre kiterjedő rendjével, ám mégsem annyira az idő múlását hangsúlyozza, mint inkább az érzékelhető fizikai manifesztációt – mondjuk egy kristály szerkezetét, egy gyümölcs érési folyamatát vagy egy gyermek növekedését stb.

A múltó idő, mivel láthatatlan, az Ég trigram-rendjébe tartozik. Az Ég alattihoz mindazok a lelkes és lelketlen dolgok tartoznak, amelyek földi létük miatt állandó változáson mennek át, mint például a tér és minden térbeli dolog, egy hegy, egy épület, egy műalkotás, egy zenedarab vagy az emberi test – szemben saját spirituális lényével és fogal-

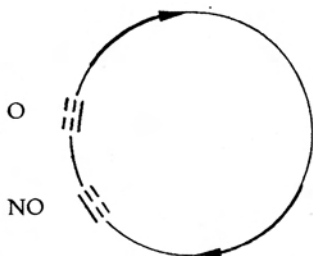
mi megfelelőjével –, amely a létben megjelenve fejlődésnek indul, ám végül kimerül és meghal. A halál az élet természetes következménye; az élet kiegészítése, nem pedig ellentéte, hiszen az élet ellentéte a megrottott és félrevezetett élet.

Az Ég alatt a jin- és jang-erők fizikálisan a jó–rossz, erős–gyenge, férfi–női stb. ellentétpárokban nyilvánulnak meg.

Az Ég mozgása a körön belül egyik oldaltól a vele szemben állóig tart, az egymással szemben álló trigramok között zajlik, jang vonástól jin vonásig és vissza, az Alkotótól a Befogadóig, majd ismét az Alkotóig. Ez az ingamozgás minden csoportban a kiegészítő párok között megy végbe, például:

Az Ég alatt ezzel szemben minden körben működik*:

* Ezt természetesen nem tévesztetjük össze azzal a ténnyel, hogy a Ji Csing a jangot, a spiritualitás szimbólumát körrel, a jint pedig, amely a fizikális megjelenést szimbolizálja, négyzettel jelöli. A hatalmat birtokló úr (jang) jelölése tehát O, a cselekvő, alkotó úré pedig □. Lásd: R. Wilhelm *Ji Csing, A Változások Könyve*.

Elegendő szemügyre vennünk a természeti jelenségeket, hogy lássuk, hányféle körforgás létezik. A Nap, a Föld, a gyümölcsök formái, az emberi fej alakja, sőt a világegyetem is... csak hogy néhány példát említsek. És ha egy faágat vagy egy sziklatömböt kettéhasítunk, az idő múlásával a természet törvényei még ezek éles szegélyeit is legömbölyítik.

A Ji Csingben az Ég a spirituális, az Ég alatti pedig a materiális életet jelenti. A spiritualitás lényege, hogy minden Egy és örök, nincs születés és halál, kezdet és vég, szimbóluma ezért a töretlen jang-vonás – ezzel szemben a materiális dolgokat a kettévágott jin-vonás szemlélteti, mivel ennek érvényessége csak egy behatárolt élettartamra szól, ráadásul alárendelt a térbeli távolságoknak és a halálnak, két olyan jelenségnek, amely az elválasztást hordozza magában. A materiális dolgok világában csak a részletek vehetők szemügyre, és minden egyre tovább és tovább osztható. Ezért az események bármelyikének oszthatlan öszmintázata, amely szükségszerűen tartalmazza saját jövőbeni eredményét, csak az Égben ismert. Az az idő, amely még nem öltött anyagi formát, azaz a jövő, kizárólag a spiritualitás hatáskörébe tartozik. Másrészt viszont a múlt és a jelen a földi dolgok részei, ezért csak a fizikális formába zárt tudat ismerheti meg őket, már amennyire behatárolt képességei engedik. A jövőről tehát csak akkor szerezhetünk tudomást, ha kapcsolatba lépünk az Éggel vagy a spirituális világgal.

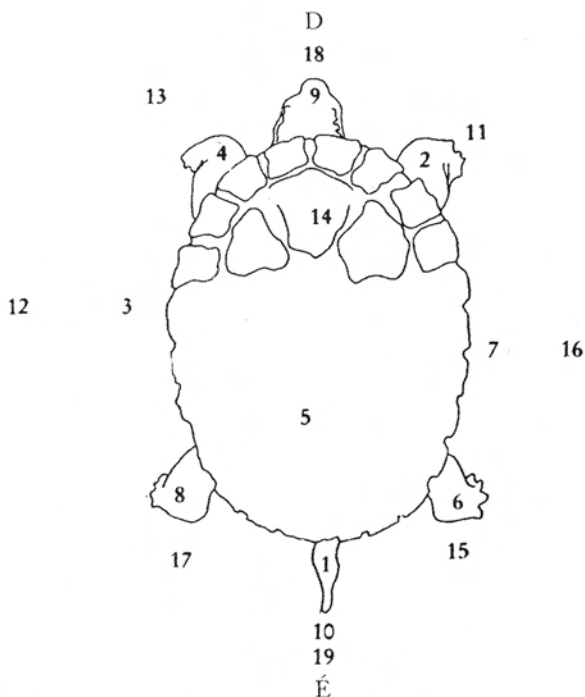
Nem hagyhatjuk azonban figyelmen kívül, hogy a jövő mintázata egy bizonyos fokig befolyásolható, hiszen az ember sajátja a gondolkodás és a szabad akarat képessége. A jóslatok ezért félrevezetőek lehetnek. Mivel a Ji Csing mindig egy adott szituációra alkalmazható viselkedésformára utal, ezért nem jóvendőmondásra kell használnunk, hanem tanácsot kérhetünk tőle. Amennyiben a Ji Csing az útmutatás mellett jövőbeni eseményeket is feltár, ennek oka az, hogy fontos számunkra ezek ismerete. A Ji Csing bizonyos körülmények között a megváltoztathatatlan bekövetkezését is megmutathatja, mivel a sorshoz közvetlenül kapcsolódik. A sors, amennyiben a körülmények úgy kívánják, az ember szabad akaratát minden további nélkül semmibe veheti, sőt az univerzális mintázat szerinti történetet is alapvetően megváltoztathatja.

2.

A TEKNŐSBÉKA-DIAGRAM

A Teknősbéka-diagram nagyon régi: a hagyomány szerint ez a Ji Csing eredete. A bölcs Fu Hsi volt az, aki a trigramok Égi rendjét felállította, s mintázatát a teknősbéka páncéljához hasonlította. Első pillantásra csupán nagyon kevés hasonlóság látható – ha ugyan látható – a teknős páncéljának mintája és az Ég rendje között. A következő ábra bizonyítja azonban, hogy ha a Teknősbéka-diagram számait azok értéke szerint helyezük el, akkor a vele összhangban lévő trigram az Ég rendjének felel meg, feltéve, hogy az Alkotót ☰ északi helyzetéből délre (ahol a Ji Csingben szokás szerint megjelenik) helyezük, a Szelet ☷ pedig a Teknősbéka-diagram közepéről Fu Hsi elrendezésének délnyugati felére (lásd a következő két ábrát).

A kilences számhoz egyik trigram sem rendelhető, mivel a kilenc a megváltoztathatatlanságot, az át nem alakulást (lásd 69. oldal) jelképezi. A trigramok ellenben inkább az átalakulás állapotait, semmint az állandóságot fejezik ki, így a kilences számmal nem is állhatnak kapcsolatban. Az ötös szám azonban éppen az átalakulás száma (lásd 42. oldal), amelyet a Szél ☱ képvisel, amely a középpontból, ahol a változás bekövetkezik, délnyugatra toódik, ahol a hexagram által keltett mozgás kezdőpontja található (lásd 24. oldal).

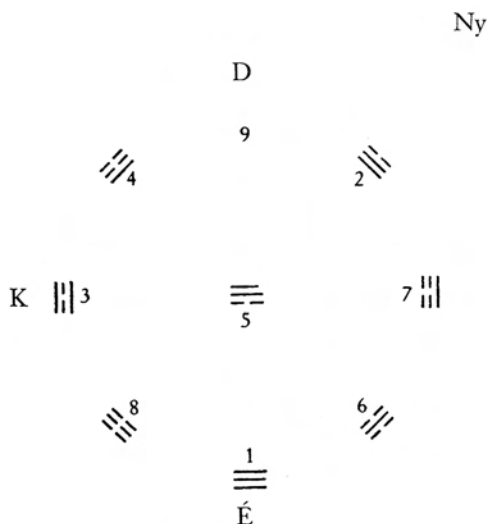

A kínai teknősbéka

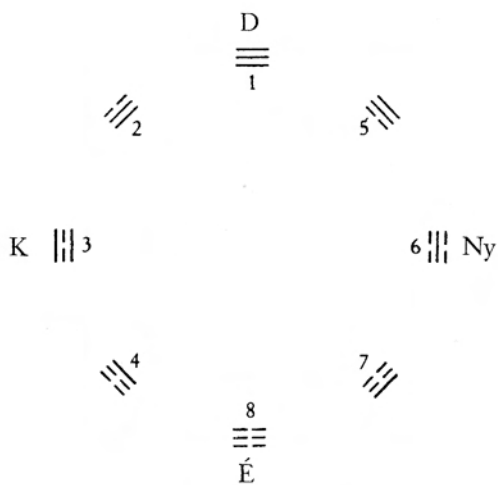
A trigramok jelentése és kapcsolata a tarot-val:

- 1 Kien, jang, az Alkotó;
Tarot: a Mágus (1), a Szerencsekerék (10) és a Nap (19)
- 2 Dui, a Tó, a tudás szélesítése;
Tarot: a Főpapnő (2) és az Erő (11)
- 3 Li, a Tűz, a Fény, a Tudat;
Tarot: az Uralkodónő (3) és az Akasztott ember (12)
- 4 Dzsen, a Villám, az Energia, a növekedést Gerjesztő
Tarot: az Uralkodó (4) és a Halál (13)
- 5 Sun, a Szelíd szél;
Tarot: a Hierophant, az „Itt és most” (5) és a Kiegyenlítőds (14)

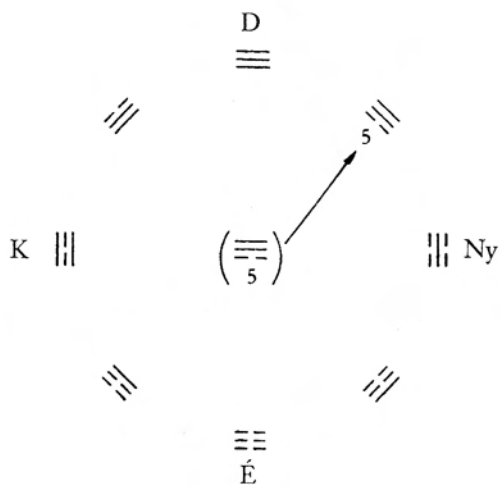
- 6 Kan, a Víz, az érzelmi;
Tarot: a Szeretők (6) és az Ördög (15)
- 7 Gen, a Hegy, az Ember fizikális lénye;
Tarot: a Diadalszekér (7) és Bábel Tornya (16)
- 8 Kun, jin, a Föld, az Ember földi lénye;
Tarot: az Igazságszolgáltatás (8) és a Csillag (17)
- 9 Az át nem alakulás számaként a kilenceshez nem tartozik trigram;
Tarot: a Remete, a homlok, képesség arra, hogy valamit elérjünk (9) és a Hold (18)

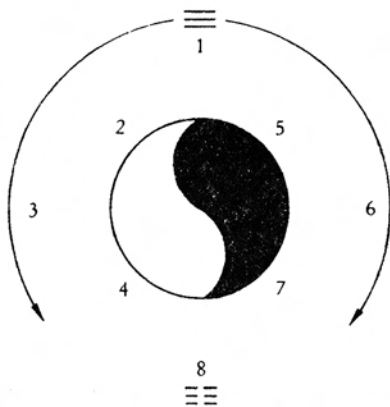
Teknősbéka-diagram

Az Ég rendje Fu Hsi szerint

A változás számának átbelyezése

A Ji Csing-szimbólum Fu Hsi elrendezésében. Keletkezéséhez l. 93. oldal ábra

A legenda szerint a Teknősbéka egykor a Lo-folyóból bukkant elő. A 26. oldal ábráján látható, hogy a Lo-folyó térképe – a továbbiakban Lo-térkép – a számok ugyanolyan elrendezését mutatja, mint a Teknősbéka a 22. oldalon, azaz:

